

Barátság

Magyarország népei
kölcsonös megismerkedését szolgáló
kulturális és közéleti folyóirat

Megjelenik hatszor egy évben

Alapította 1994-ben:
Ember Mária és Mayer Éva

Kiadó:
Filantróp Társaság
1113 Budapest, Tas vezér u. 17. IV.4.

Felelős szerkesztő:
Mayer Éva

A szerkesztőség postacíme:
1519 Budapest, Pf. 452.
Telefon: **385-6297**
naponta 9-12 óráig
Telefon/fax: **203-2858**

ISSN 1218-0149
Előfizethető a
Filantróp Társaság
Barátság szerkesztősége
csekkzámláján:
11711034 – 20813402
OTP 1114 Budapest XI.,
Szent Gellért tér 3.

Előfizetési díj 1 évre 1500 Ft,
fél évre 750 Ft.

Példányonkénti ára 200 Ft.

Terjeszti a szerkesztőség
és a LAPKER Rt.

Nyomdai munkálatok:
COMP-Press Kft.

http:www.comp-press.hu
E-mail: baratsag1@freemail.hu

Felelős vezető:

Ibós Ferenc
ügyvezető igazgató

A **Barátság** megtalálható
az alábbi Internet-honlapon:
www.datanet.hu/compress

E LAPSZÁMUNK MEGJELENÉSÉT

A „Magyarországi Nemzeti
és Etnikai Kisebbségekért”

Közalapítvány

és a Nemzeti Kulturális Örökség
Minisztériuma támogatta.

Címlapunkhoz

Mayer Berta akvarelljei

Mindig izgatott, hogy egy nonfiguratív képnél, egy olyan mértékig absztrahált műnél, ahol a reálakra semmiféle látható jel nem utal, hogyan lehet megközelíteni a művész indítékait. Vajon milyen érzelmi-tudati inspirációk kapcsán indul a mű, s milyen megfogalmazható hatások közepette alakul tovább. Évek során azt tapasztaltam, hogy mindenféle preconcepció, külsődleges formai hasonlóság félrevezető; ha létezik egyáltalán közelíthetőség, az kizárólag a művész lényében rejlik. Abban a személyes kultúrában, tudott és tudattalan emléktanyagban, ami valamilyen szituációra, indítékra aktivizálódik, s a tanult mesterségbeli automatizmusokon keresztül művé szerveződik.

Mayer Berta festő szakon végezte a Képzőművészeti Főiskolát, de már tanulmányi ideje alatt is foglalkoztatta a *tűzzománc*. Évekig egyidejűleg festette nagyméretű vásznait és készítette zománc munkáit. Egy idő után azonban úgy elvárásolta a réz és a zománc koegzisztenciája, hogy szinte 15 évig csaknem kizárólag ezzel foglalkozott. Most azonban úgy érezzük, az *akvarell* – legalábbis egy időre – háttérbe szorította korábbi kötődését. A zománc elsősorban esztétikai örömet okoz. Bármennyire műves, izgalmas, soha nem hat annyira az ember teljes lényére, mint amennyire egy festmény vagy egy akvarell. Technikája a művésztől nehéz fizikai küzdelmet követel, az elképzelések megvalósításának áttételessége pedig precíz fegyelmet.

Az akvarell teljesen más véglet. A kifejezés direkt könnyűsége, közvetlensége, a kézbevett anyag elevevése szinte felszabadította Mayer Bertában a szunnyadó erőket. A zománc áttételein keresztül kevésbé érvényesül a közvetlen szándék. Keményebb, nem engedélyez spontaneitást, ugyanakkor eleve dekoratív. Az akvarellnél szimbolikává, jellé válik mindaz, ami a zománc esetében csupán vonaljáték, vagy foltjáték. A zománc annyira finom, tört, variált színeket, foltokat egymás mellett nem is visel el, mint az akvarell. Ridegen, statikusan dekoratívabb, távolságtartóbb. Az évek óta halmozódó belső inspirációk közvetlen, áttételek nélküli kifejezésének igénye, a színnel, formával történő spontán közölhetőség vezette néhány éve a művészt az akvarellhez.

Mayer Berta képein a festett vagy rajzolt elemek egymásutánisága, egymásból fakadó folyamata szinte automatikus írásként árad keze alól, alakul, kel életre. Érzékelhető az ösztönösség, a belülről ösztönződő, folyamatos improvizáció. Sokszor egy alig tudott, valaha valahol látott, átélte formából, jelből indulnak a képek, amelyek azután magukkal hozzák a színeket. Csak egészen homályosan érzékelhetők a művész eredeti elhatározásai, még a maga számára is, s ha ráteszi a ceruzát, az ecsetet a képre, minden, ami ezután történik, magából a képből folytatódik tovább.

Az akvarelleken nem csupán festék, akvarellceruza, hanem egyszerű grafit ceruzavonalak is felfedezhetők. Akár hirtelen megállítja a lágy foltok folyását, a vízszintesen rakódó vonalháló ritmusát egy-egy erősebb színű vagy vastagságú gesztus, ív, akár játékosan bujkálnak, göndörödnének, rojtolódnak a grafitvonalak, a képen belül alkalmazott technikai eszközök mindegyike hasonlóan erős emocionális indíttatású.

Egri Márta

Mayer Berta 1944-ben született Budapesten. 1964-1969-ig a Magyar Képzőművészeti Főiskolán tanult. 1997-től a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola festő szaktanára. 2001. március 15-én Munkácsy-díjat kapott.

Egyéni kiállításai: 1969 Béni Balogh Ádám Múzeum – Szekszárd, 1974 Stúdió Galéria – Budapest, 1975 Uitz Terem – Dunaújváros, 1979 Lamberg kastély – Mór, 1981 Vörösmarty Kulturális Központ – Bonyhád, 1986 Madách Galéria – Vác, 1988 Várgaléria – Simontornya, 1996 MOL Rt. Szolnoki Galériája, 1997 Csepel Galéria, 1998 Vigadó Galéria – Budapest, 1999 Művészetek Háza – Szekszárd.

A címlapon: „Jelek II.”, 50×70 cm, akvarell